

ÎNCHEIERE

19 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii:

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Primăria orașului Taraclia,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Dipconstar” împotriva Primăriei și Consiliului orașului Taraclia, intervenienți accesorii Doicov Ivan, Gaidarji Vasile, Fondul de Investiții Sociale din Moldova cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 31 mai 2016, prin care s-a respins apelul declarat de către Primăria orașului Taraclia, s-a admis apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Dipconstar”, s-a casat parțial hotărîrea Judecătoria Taraclia din 25 februarie 2016 și s-a emis o nouă hotărîre de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 05 septembrie 2012, SRL „Dipconstar” s-a adresat în judecată cu acțiune împotriva Primăriei și Consiliului orașului Taraclia, intervenienți accesorii Doicov Ivan, Gaidarji Vasile, Fondul de Investiții Sociale din Moldova, cu privire la încasarea sumei de 517609,58 lei, dintre care 190055,98 lei pentru lucrările îndeplinite și neachitate și 327553,60 lei cu titlu de datorie pentru lucrările suplimentare conform actului pentru luna iulie 2011, dobînda de întîrziere în sumă de 372731,58 lei și cheltuielile de judecată.

În motivarea pretențiilor sale reclamantul a indicat că, în baza contractului de antrepriză nr. IFB-W-91-SIDA3 din 15 iulie 2010 semnat între Primăria orașului Taraclia în calitate de beneficiar și SRL „Dipconstar” în calitate de „antreprenor-contractor”, antreprenorul s-a obligat să execute lucrări de construcție - reparație și să dea în exploatare

la 15 noiembrie 2010 obiectul conform subproiectului nr. 3135 „Lucrările de reparație la grădinițele de copii nr. 2 și nr. 4 din orașul Taraclia”.

Din motive obiective, independente de voința SRL „Dipconstar”, cu acordul Primăriei orașului Taraclia și Fondul Investițiilor Sociale a Republicii Moldova, termenul punerii obiectului în exploatare s-a amânat de două ori, la 25 decembrie 2010 și respectiv la 18 mai 2011.

Reclamantul, conform acordului verbal cu Primăria orașului Taraclia în persoana primarului Gaidarji Vasile, a îndeplinit lucrări, care n-au intrat în subproiectul nr. 3135, însă fără de care ar fi fost imposibil de a îndeplini lucrările de construcție prevăzute de contractul de bază.

Primăria orașului Taraclia a creat o comisie de profil, care a confirmat prezența lucrărilor ce nu au fost trecute în contractul inițial.

În prima parte a lunii septembrie 2010, a fost întocmit și semnat actul de executare parțială a lucrărilor de construcție suplimentare. Aceste lucrări au fost achitate de pârât în luna ianuarie 2011 în sumă de 220 944 lei, fapt ce se confirmă prin actele contabile.

Volumul lucrărilor executate a fost coordonat cu Primarul orașului Taraclia, Vasile Gaidarji, coordonatorul proiectului, Caracas V., președintele comisiei privind transportul și gospodăria comunală a Consiliului, A. Pulucciu, specialistul pe problemele în construcții și amenajarea teritoriului în cadrul Primăriei orașului Taraclia, G. Voinscaia, și supraveghetorul tehnic al obiectului, M. Chihoial.

În luna februarie 2011, a fost întocmit borderoul de verificare a lucrărilor suplimentare, însă din lipsa surselor suplimentare de finanțare a proiectului, de către Primarul orașului Taraclia, Vasile Gaidarji, nu a fost soluționată chestiunea privind achitarea lucrărilor suplimentare. Pentru soluționarea chestiunii date, i-a fost propus crearea unei comisii pentru confirmarea lucrărilor executate și întocmirea unui grafic de achitare, în adresa cărora au fost adresate multiple solicitări de achitare, care au rămas fără răspuns.

De către noul primar al orașului Taraclia, Filipov Serghei, care a verificat volumul lucrărilor suplimentare în luna iulie 2011, a fost semnat actul în suma de 327553,60 lei.

Ulterior, prin scrisoarea cu nr. 817 din 22 decembrie 2011, primarul a refuzat achitarea, pe motiv că lucrările suplimentare s-au efectuat în lipsa prealabilă a devizului de cheltuieli al beneficiarului, aprobat de Consiliul orașenesc Taraclia, fără licitație, fără contract, fără înregistrarea devizului de cheltuieli la Agenția pentru lansare, fiind omis faptul că chestiunea dată ține de competența beneficiarului - Primăria orașului Taraclia.

În lipsa unor temeieri, Primăria orașului Taraclia, unilateral, la data de 16 august 2011, a reziliat contractul de antrepriză.

Reclamantul solicită încasarea în contul SRL „Dipconstar” de la Primăria Consiliul orașului Taraclia, datoria în sumă de 517609,58 lei, dintre care 190055,98 lei pentru lucrările îndeplinite neachitate și 327553,60 lei, datoria pentru lucrările suplimentare

conform actului lucrărilor petrecute pentru luna iulie 2011, dobânda de întârziere în sumă de 372731,58 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Taraclia din 25 februarie 2016, acțiunea reclamantului SRL „Dipconstar” a fost admisă parțial. Prin urmare, s-a dispus încasarea din contul Primăriei orașului Taraclia în beneficiul SRL „Dipconstar” a datoriei în sumă de 190055,98 lei pentru lucrările îndeplinite și neachitate, suma de 327553,60 ca datorie pentru lucrările suplimentare conform actului pentru luna iulie 2011, în total suma de 517609,58 lei, în contul compensării datoriei pentru lucrările îndeplinite în grădinițele nr. 2 și nr. 4 din or. Taraclia în conformitate cu contractul de antrepriză nr. IFB-W-91-SIDA3 din 15 iulie 2010.

Încasarea de la Primăria orașului Taraclia în beneficiul SRL „Dipconstar” suma de 15528,28 lei, în contul compensării taxei de stat achitate la depunerea acțiunii.

Pretenția reclamantului SRL „Dipconstar” împotriva Primăriei orașului Taraclia cu privire la încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 372731,58 lei a fost respinsă.

Concomitent s-a dispus încasarea de la SRL „Dipconstar” în contul statului a taxei de stat în sumă de 11181,93 lei, care urma a fi achitată nu mai târziu de 6 luni de la emiterea hotărârii, (f.d. 240, Vol. III, f.d. 4-14, vol. IV).

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune se încadrează parțial în prevederile legii.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 31 mai 2016, s-a respins apelul declarat de către Primăria orașului Taraclia. S-a admis apelul declarat de către SRL „Dipconstar”, s-a casat parțial hotărârea Judecătoriei Taraclia din 25 februarie 2016 pe capătul cererii de respingere a pretenției privind încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 372731,58 lei și a cheltuielilor de judecată și în această parte s-a emis o nouă hotărîre, prin care s-a dispus încasarea din contul Primăriei orașului Taraclia în beneficiul SRL „Dipconstar” a sumei de 372731,58 lei cu titlu de dobîndă de întârziere. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că, motivele invocate de SRL „Dipconstar” și-au găsit parțial reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, iar argumentele formulate de Primăria orașului Taraclia în cererea de apel sunt neîntemeiate, din care considerente au fost respinse.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel la 29 iunie 2016, Primăria orașului Taraclia a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Cahul din 31 mai 2016 și a hotărîrii Judecătoriei Taraclia din 25 februarie 2016, cu remiterea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului, aceasta a indicat că, atât decizia instanței de apel cât și hotărîrea primei instanțe au fost adoptate cu aplicarea eronată a normelor de drept material și cu încălcarea normelor de drept procedural.

Totodată, mai invocă recurenta că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate

circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a litigiului.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 31 mai 2016 a fost contestată cu recurs de către Primăria orașului Taraclia la 29 iulie 2016. Astfel, prin prisma art. 425 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

La data de 18 august 2016, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a expediat în adresa participanților, copia recursului depus de către Primăria orașului Taraclia, cu informarea concomitentă a acestora despre necesitatea depunerii referinței.

Prin urmare, la 20 septembrie 2016, SRL „Dipconstar” a depus referința la cererea de recurs declarată de către Primăria orașului Taraclia, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs de către Primăria orașului Taraclia, Colegiul atestă că aceasta nu indică nici un argument vis-a-vis de legalitatea deciziei instanței de apel.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în cererea de recurs declarată de Primăria orașului Taraclia, nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În această ordine de idei și prin prisma celor menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus de Primăria orașului Taraclia ca fiind inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă. Mai mult de cât atât, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 Cod de procedură civilă și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicând corespunzător normele de drept material și respectând normele de drept procedural, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Primăria orașului Târgu Mureș ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Primăria orașului Târgu Mureș se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii:

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi